

Chamaecyparis obtusa

cyprysik tępołuskowy

(C) fot. Gabriel Tomżyński

Początkowo krzew, później małych rozmiarów drzewo. W Polsce dorasta do 15 m wysokości, w ojczyźnie (w Japonii) do 40 m. Korona szerokostożkowata. Rozgałęzienia płaskie, przewijające. Łuski tępo zakończone, z wierzchu ciemnozielone, od spodu z wyraźnymi białymi liniami tworzącymi wzór Y. Szyszki 8-12 mm średnicy, przed dojrzewaniem o jasnozielonym zabarwieniu, dojrzałe jasnobrązowe. Zastosowanie w większych ogrodach, naturalistycznych nasadzeniach, również w zieleni osiedlowej, założeniach parkowych, szczególnie w starych rewitalizowanych parkach. Drzewo do Europy wprowadzone przez P.F. von Siebolda w 1861 roku, wkrótce po tym sprowadzone do Polski, do Kórnik.

autorzy opisu tekstowego: Adam Marosz; Związek Szkółkarzy Polskich

zasięg geograficzny	Japonia
pochodzenie	pierwsza publikacja: Endlicher 1847
grupa roślin	iglaste
grupa użytkowa	iglaste
forma	początkowo krzew - później drzewo
siła wzrostu	wzrost typowy dla gatunku
pokrój	szerokostożkowy
docelowa wysokość	od 10 m do 15 m

barwa liści (igieł)	ciemnozielone
zimozieloność liści (igieł)	igły zimozielone
nasłonecznienie	stanowisko słoneczne
wilgotność	podłoże umiarkowanie wilgotne
ph podłoża	odczyn lekko kwaśny do obojętnego
rodzaj gleby	przeziębna ogrodowa gliniasta
walory	ozdobne z liści/igieł roślina zimozielona
zastosowanie	parki kompozycje naturalistyczne (parki i ogrody) w grupach
strefa	6a

autorzy opisu tabelarycznego: Adam Marosz; , Związek Szkółkarzy Polskich;

Producenci *Chamaecyparis obtusa* w Polsce

DUET s.j., Konopka, Pełka

